

Suflete pereche...

Gabriel Stănciulescu

Suflete pereche...

N-am modele, nici tipare,
Doar știu că tu ești genul meu,
Te admir din depărtare
Tu nici nu știi cine sunt eu.

Să îți vorbesc n-am îndrăznit,
Furam privirea, o clipită,
Emoțiile fără sfârșit...
Vânau ziua potrivită.

Vedeam cu gândul, sau visam,
Zilele treceau grăbite,
Des de mine mă-ndoiam...
Și de veștile primite.

Veghez în taină la iubire,
Nu mă schimb, după ureche,
N-am gând de rătăcire,
Suntem suflete pereche.

Mi s-a-ntâmpat să te admir,
Făceam orice să-ți fiu pe plac,
De mult m-adie un zefir,
Azi te admir, privesc și tac.

Te cercetez ca pu'n cadou,
Îmi ești aievea, ca în vis
Suflet pereche, ca-n tablou,
Tu ești un vers, cum n-am mai scris!

Autor: Gabriel Stănciulescu